

קולנוע

הפקות איך להצליח בפירסום

**הוכחה נוספת שאין דבר
בטוח יותר כהצלחה – צוות,
שהצליח בעבר, חוזר לעבוד
ביחד על איך להצליח
בפירסום?**

אמנם ויטניל ואוי, הקומדיה הבריטית של הבימאי ברוס רובינסון, לא זכתה להצלחה מסחררת בישראל. אבל, לעומת זאת, כבריטניה ובארצות-הברית זכתה להדים נלהבים ביותר, וגם עשתה סבב פסטיבלים, שהביא לה כמה פרסים. הצוות, חברת-ההפקה, הבימאי והשחקן הראשי ריצ'ארד גראנט, שהספיק להסריט בישראל את נובים בליה, ולהיות נוכח בפסטיבל חיפה בהקרנת סרטו. חוררים עכשיו לעבוד יחד על תסריטו של הבימאי איך להצליח בפירסום.

שחקנים וורד וגראנט
סרט חדש מאוד

זהו סיפור על פירסומאי מצליח וציני, שמתכנן מסע-פירסום רעשני לקידום קרם למניעת פיצעי בגרות. מאחר שמאס בצביעות הכרוכה במיקצוע, הוא מתחיל להגיב בדרכים בלתי-צפויות לחלרי טין על הרחייה שהוא מרגיש כלפי המשימה המוטלת עליו. לצידו של גראנט, שמשחק את הפירסומאי, משחקת רחל וורד.

תדרוך

חובה לראות:

תל-אביב — הקיסר האחרון, קפה בנדר, אהבנו כל-כך, לידי איב, הקלות הבלתי וסבלת של הקיום, עיניים שחורות.

ירושלים — הקלות הבלתי וסבלת של הקיום.

חיפה — מוכח ירח, עיניים שחורות, הקיסר האחרון.

תל אביב

*** **קפה בגרד** (דיזונוף, נרמיה) — נרמניה בריאת-בשר מגיעה למוטל מרופט ברב המידבר וקושרת יחסים מופלאים עם בעלת המקום, הכושית הטרודה, בסרט מרניולד ובלא אהבת-אדם של פרסי ארלון, עם ג'איימה סברסט, סי סי פאונדר וג'ק פאלאנס.

*** **ליידי איב** (פריו, ארצות-הברית)

— הרפתקנית מתאהבת בירש ביישן ומתעשרת. הישכנעו שהיא מתכוונת כרצינות. לכן היא לא בריכה לנסות פעמיים. קומדיה מבריקה של פרסטון סטרג'ס מ-1941. עדיין לא למדו להשתנות טובות ממנה. עם הנרי פונדה ובכורה סטאנדיק.

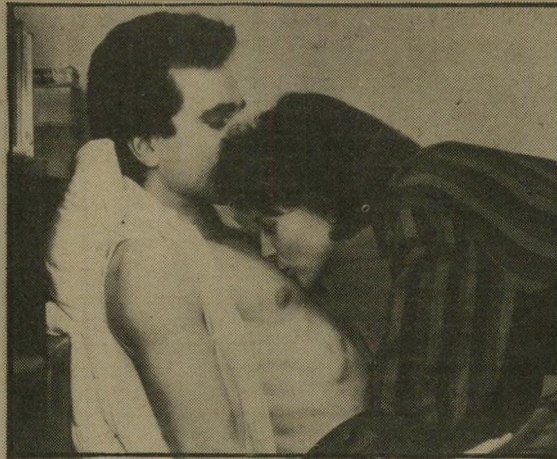
ירושלים

*** **החבר של החברה שלי** (אוריון,

צרפת) — רומר בודק שוב את האתיקה של האהבה כסיפור על זוגות מצטלבים, כשברקע שכונה פריסאית חדשה בעלת מראה עתידיני. חסידי רומר לא ירצו להחמיץ, אחרים יצעקו המס. **חיפה**

*** **מזכת ירח** (עצמון, ארצות-הברית)

— מנהלת-חשבונות, שהתייאשה מן האהבה, מתאהבת באחי ארוסה. שר, ניקולאס קייג, כל שחקני-המישנה והבימוי של נורמן ג'ואיטין הופכים סרט זה לאחת החוויות הנעימות של הקיץ.

זולייט בינוש ודניאל דיילואיס: מין כפייתי

לסוף דעתו של הספר, אולי משום שכל עיבוד לקולנוע דורש קיצורים, ואולי מפני שרק מי שחי שם, באחת מארצות מרכז-אירופה הכבושות, יכול להבין לנפש הכותב. עם זאת, אסור להתעלם מן ההישגים המרשימים של הסרט. מן הצד החזותי המושלם, שעליו אחראי העלם סוון ניקוויסט, המישחק המרשים של לנה אולין (חניכת ברגמן) וזולייט בינוש, בשני התפקידים הנשיים המרכזיים, ושל דניאל דיילואיס בתפקיד תומאש. אין ספק שהתוצאה הסופית של מאמציהם המשותפים מרתקת, גם אם בספר עצמו יש הרבה יותר.

רובין רייט: מחכה לנסיך

הגמד הרע, בילי קריסטל וקארול קיין כזוג מכשפים שהוצאו לפנסיה על אפס ועל חמתם, וכריס סאראנדין כגור הנסיך המבקש לרמות את בני עמו ולהוציאם למילחמה למרות רצונם. מן הדין להזכיר גם את פסקול הסרט, שנכתב על-ידי מארק קונפולר. דוגמה לאיפוק ולתפיסה נכונה של יוח הזמננה. בהחלט הפתעה נעימה. למרות שהאבלוניות – הנשים בכל זאת.

סילווסטר סטאלונה: האדון הביריון

או אפשר לא רק להצדיק, אלא גם לעודד את מעלליו הבלתי-אפשריים של סטאלונה. מאחר שאין זה בדיוק כך, התועלת שבביקור ובהפקה קצת מוטלת ספק.

מי שמזיק אלימות בקבלנות ודאי לא יוכל להתלונן כנגד הסרט הזה, שאין בו מאומה מלבד אלימות. אבל עובדה, אחרי יציאת מנו בשוק האמריקאי, ההכנסות שם החלו לפתע לדעוך, יחסית לציפיות. האם יכול להיות שהצנזורים של ראמבו אינם מסתפקים עוד בשרירי גיבורם בלבד, ורוצים גם עלילתו לאן עוד נגיע, דחמנא ליצלן, עם דרישות מופרזות שכאלה?

לחזור אל

הספר

הקלות הבלתי נסבלת של ה"קיום" (שחקן, תל-אביב, ארצות-הברית) – כסיפור-אהבה משולש, ה"בודק את האופציות של כל אחד משלושת המשתתפים בו, וחודר לתוכם פנימה, סירטו של פיליפ קאופמן הוא בהחלט הצלחה. כעיבוד לספר המפורסם של מילן קונדרה, יש דברים שחסרים בו.

מקורו של הסרט כסיפור המרתק של תומאש, רודף-הנשים הכפייתי, שאינו מסוגל להעלות על הדעת קשר מחייב עם אחת מהן, של סאבינה, ידידתו הציירת המשוחררת, ושל תרזה, המלצרית הקטנה הרומאנטית, ההופכת לצלמת, ונישאת בסופו של דבר לתומאש. אלא שקונדרה הוסיף לסיפור רבדים מעצם מיקומו בפרגו של שלהי האביב הדובצקי, הפלישה האלימה של הרוסים ודיכוי המישטר הצ'כי, ותקופת גלות של שלושת הגנדרים, שבסופה שבים שניים מהם הביתה, ולידיעה שמצפה להם מצאיות בלתי-אפשריות.

מה שחסר בסרט של קאופמן הוא ההומור השחור, שבו מצ"טיינת כתיבתו של קונדרה. התחושה של גנודים אבסורדיים, שמהם מורכבים חיי האדם, השלמה עם גורל ונסיגה פנימה, שהיא הדרך היחידה לחיות בנסיבות כמו אלה שמתאר הסרט. המין הכפייתי הוא בעצם מיפלט מן המצב האנושי שאינו ניתן לשינוי, בדיוק כמו ההומור. סביר להניח שקונדרה אינו הנגד של מרנץ קאפקה, אבל ודאי שהוא בן ארצו, תוצר של אותו אקלים ואותה התרבות.

קאופמן והתסריטאי שלו, ז'אן-קלוד קרייר, אינם יורדים

האגדות

של פעם

הנסיכה הקסומה (לב, תל-אביב, ארצות-הברית) – אגדת-ילדים ש"תגרום בוודאי הנאה רבה גם למבוגרים, בזכות הקריצות הרבות שלה לסינטי הרפתקאות ואגדות רבים מהעבר. ויליאם גולדמן, תסריטאי רציני שכתב להיטים רבים בעבר (איש המרתון), בזו בכוונה תחילה את כל אוצרות שארל פרו, האחים גרים, וכל סיפרי האגדות העממיות, כדי להוציא מתחת ידיו צרור שאב"לונות, שמזמינות את הצופה לזהותן בתור שכאלה.

יש כאן בת-כמר המיועדת להיות נסיכה, ונער-אורווה שנעלם וחוזר בדמות של זורו אמין-לב ואמן-קרבות. יש כאן ענק חביב וסייף שהיו וגמד מרושע. יש אמילו נסיך מושחת ויועצו הסא"ד יסיט, ועוד כל מיני דמויות שודאי הופיעו כבר בעבר. הבימאי רוב ריינר, ראש כרוב" מסידרת הכל נשאר במישפחה, שהפך להיות אחד הכוחות המבטיחים בהוליווד, מתייחס לחומר ב"דיוק כפי שצריך, בקלילות, בחביבות ובלו לקחת אותו ברצינות אמילו לרגע אחד. התוצאה היא אחד מאותם סרטים נדירים שאפשר להגדיר כסייטי קיץ, מבלי להתבייש במימיותם ומבלי להתנצל על טיפשותם.

ריינר אף גייס אוסף שלם של שחקנים-אורחים שמעניקים את הפילפול ואת המלח לשני היפניים שבתפקידים הראשיים, קארי אלואס ורובין רייט. בין הצימקים – ואלאס שון בתפקיד

כדור

בשד

ראמבו 3 (אסתר, תל-אביב, ארצות-הברית) – אלמלא זה היה כל כך מנוחך, אפשר היה לזכור שוב על השובניזם האמריקאי, קל תעמולה מילחמה, על הקולנוע כגורם מסיית, וכיצוא בזה. אבל האמת היא שאחרי הסרט הזה, לא נוהג לסטאלונה אלא הווינס הישטר לתוך הסרטים והמצפורים של וולט דיסני ולהחליט שם את המהומות שלו. אין שום הבדל בין אינדיבידואל לבין המיניסטר של הברנש שהיחרי זהה, שלוקח את עצמו כרצינות והומות מליידי, עד שמותו לחשוד שאין זו אלא בדיחה אחת גדולה.

הפעם, יצא ראמבו הנכבד מן הפרישה שלו במינוח מודרני-טי, כדי להציל את מפקדו לשעבר, שנלכד בשבי הרוסי והול"טים באמגניטאן. כמוכן שכאשר סטאלונה יוצא לקרב, אין צורך בשום נשק אחר. ראמבו הוא נשק משוכלל, מכהה משומנת היטב ששרייה מבהיקים באור הזרקורים. שום צבא לא יכול לעצור אותו, מסוקים, טילים, טנקים, להביורים ושאר הוטרות אינם מודגדים אותו אמילו, ורק מפלאי לראות שלא קשר לעצמו יד אחת מאחורי הגב. מוטו לא הוגן להשתמש בשתי הידיים נגד הרוסים המיסכנים הללו.

חלק גדול מן הסרט צולם בישראל. מה שאפשר להסיק מן המוצג על הבד, זה שהנוף הישראלי יכול להיות מאוד מוטוגני, שאין שום בעיה לבצע אפקטים מיוחדים בקבלנות על אדמת הקודש, ויש אמילו שחקני-מישנה (הבולט ביניהם ששון ג'איי) שמשתלבים היטב בחיננה הכללית. אילו הכסף שנשאר באורך מן השטות הזאת היה הולך להפקת סרטים ישראליים משלנו,

